

Yalnızlığın Beş Duvarı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Aralık 2022

Sessizliğin gölgesine sığındım ve gizime sadık aşkta tembihli bir hüzümdüm ben aşikâr.

Aşına olduğumsa yalnızlığın beş duvarı çünkü kilitli ruhumla astım kendimi göğün kancasına ve duvarlar inşa edilesi insanlardan medet umduğum kadar solukladım ansızın ve solmaya saniyeler kala yanaştığım limana demir attım ve öylesine boyutsuz bir acı idi ki yüreğimi istimlak eden ve peyderpey yükseldi sesi kalemin: tıknafesi cihanın, beyitler serdiğim yeryüzü ve gökte saklı muhatabım ve sonsuzluğa denk düşen duygularım ve işte ihbar ettim bir bir üstelik kendimi ikaz eden de bendim en çok da kendimden geçtiğim ömrün surlarına serildim ve surlarımı sundum kale duvarlarına ve son defa soldum bir daha da açmamak kaydıyla ve kayıt düştüm güne çünkü ben günden de öte bir zamandım neye tekabül ettiğimi de sadece Rabbim bilirken...